

Міністерство освіти і науки України
Львівський національний університет імені Івана Франка
Факультет журналістики
Кафедра зарубіжної преси та інформації

Затверджено на засіданні кафедри
зарубіжної преси та інформації
факультету журналістики
Львівського національного університету
імені Івана Франка
(протокол № 1 від 31.08.2020 р.)

В. о. завідувача кафедри –
доктор наук із соціальних комунікацій,
професор М. Г. Житарюк

СИЛАБУС З НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ
«Теорії масової інформації»,
що викладається в межах ОПП
першого освітньо-наукового рівня вищої освіти
для здобувачів зі спеціальності 061 – журналістика

Львів – 2020

СИЛАБУС КУРСУ
«ТЕОРІЇ МАСОВОЇ ІНФОРМАЦІЇ»
2020-2021 навчального року

Назва курсу	«Теорії масової інформації»
Адреса викладання курсу	Вул. Генерала Чупринки, 49, Львів
Факультет та кафедра, за якою закріплена дисципліна	Факультет журналістики, кафедра зарубіжної преси та інформації
Галузь знань, шифр та назва спеціальності	Галузь знань – 06 Журналістика, Спеціальність – 061 Журналістика
Викладачі курсу	Житарюк Мар'ян Георгійович, доктор наук із соціальних комунікацій, професор, професор кафедри зарубіжної преси та інформації, асистенти Балда Тарас Романович і Рашкевич Микола Миколайович
Контактна інформація викладачів	maryan.zhytaryuk@lnu.edu.ua , http://journ.lnu.edu.ua/employee/zhytaryuk-m-h ; https://orcid.org/0000-0002-5690-5701 , Львів, вул. Генерала Чупринки, 49, каб. 305
Консультації з курсу відбуваються	Консультації в день проведення лекцій/практичних занять (за попередньою домовленістю). Також можливі он-лайн консультації через Skype або подібні ресурси. Для погодження часу он-лайн консультацій слід писати на електронну пошту викладача або телефонувати.
Сторінка курсу	https://journ.lnu.edu.ua/
Інформація про курс	«Теорії масової інформації» – синтезована фундаментально-теоретична дисципліна, яка сприяє систематизації теоретичних основ та їхній прикладній реалізації журналістами-аналітиками. Предметом вивчення курсу „Теорії масової інформації” є інформація як соціокультурний феномен, реалізований з допомогою масової інформації. Предмет також включає такі складові: загальна теорія інформації, теорія субстанційності інформації, генетичні властивості інформації, законодавче забезпечення функціонування інформації в суспільстві та основні напрями і методи отримання інформації, а також поширення опрацьованої інформації, інформаційна безпека в контексті інформаційної війни.
Коротка анотація курсу	Програма з курсу «Теорії масової інформації» відповідає навчальному плану, освітньо-професійній програмі (ОПП) та освітньо-кваліфікаційним характеристикам (ОКХ) підготовки журналістів ЛНУ ім. І. Франка. Для засвоєння цього курсу студенти повинні вивчити низку навчальних дисципліни („Теорія масової комунікації”, „Теорія і практика журналістики”, „Основи соціальної інформатики”, „Зарубіжна преса”, „Теорія та історія культури”), які створюють фундамент ґрунтовних знань про специфіку діяльності ЗМІ, принципи та функції журналістики, типи, види і особливості масовоінформаційної діяльності. Дисципліна «Теорії масової інформації» є вибірковою дисципліною із спеціальності 061 - Журналістика для

	освітньої програми бакалавр журналістики , яка викладається у другому семестрі в обсязі 6,5 кредита (за Європейською Кредитно-Трансферною Системою ECTS).
Мета та цілі курсу	Мета курсу – сприяти інтелектуальній та універсальній підготовці фахівців із високою морально-етичною та психологічною стійкістю в сучасних умовах інформаційного прискорення, з урахуванням національних і глобальних викликів системи ЗМК, інтеграції традиційних і новаторських теоретико-методологічних підходів. Курс „Теорії масової інформації” орієнтований на те, щоб дати студентам базові теоретичні знання й практичні навички для оцінювання інформаційних властивостей під час пошуку, створення, збереження, розповсюдження інформації.
Література для вивчення дисципліни	<p style="text-align: center;">Базова:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Ахмадулин Е. Понятийно-терминологический словарь // Краткий курс теории журналистики. – М. – Ростов н/Д, 2006. 2. Житарюк М. Г. Теорії та моделі масової інформації (Масова комунікація): навч.-метод. посібник. Львів: ЛНУ імені Івана Франка, 2018. 244 с. 3. Житарюк М.Г. Соціокультурна модель журналістики: традиції і новаторство: монографія / Мар'ян Житарюк. – Львів: Простір-М, 2008. – 416 с. Також в електронному вигляді: http://tmk-ti-vdpu.at.ua/ld/0/30/monograf_a5_cd.pdf 4. Житарюк М.Г. Теорії та моделі масової інформації (Масова комунікація): навч. посібн.: електронний посібник. – Львів: ЛНУ імені Івана Франка, 2015. – 220 с. . Режим доступу: http://modeli-mi.ucoz.ua/load/ 5. Землянова Л. Коммуникативистика и средства информации: Англо-русский толковый словарь концепций и терминов. – М.: Изд-во Моск. ун-та, 2004. – 416 с. 6. Лотман Ю.М. Семиосфера: культура и взрыв, внутри мыслящих миров, статьи, исследования, заметки. – СПб.: Искусство, 2001. – 703 с. 7. Мелешенко О.К., Чічановський А.А., Шкляр В.І. Інформація, інформаційний. Словник термінів і понять для журналістів і політологів. – К.: Грамота, 2007. – 72 с. 8. Михайлин І. Л. Журналістська освіта і наука: підручник /І. Л. Михайлин. - Суми: Університетська книга, 2009. – 336 с. 9. Почепцов Г.Г. Теория коммуникации. – М., 2001. – С.14-24. 10. Почепцов Г.Г. Теория коммуникации. – К., 1999. 11. Роджерс Э., Агарвала-Роджерс Р. Коммуникации в организациях. – М., 1980. 12. Сиберт Ф., Шрамм У., Питерсон Т. Четыре теории прессы. – М., 1998. 13. Шарков Ф.И. Основы теории коммуникации: Учебник. – М.: Издательский Дом «Социальные отношения», изд-во «Перспектива», 2002. – 246 с. 14. Шкляр М.Ф. Основы научных исследований: Учебн. пособ. для бак. / М.Ф.Шкляр. — М.: Издательско-торговая корпорация «Дашков и К», 2012. — 244 с. 15. Якобсон Р. Лингвистика и поэтика // Структурализм: «за» и «против». – М., 1975. – С.193-230.

	<p style="text-align: center;">Допоміжна:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Брайант Дженнингз, Томпсон Сузан. Основы воздействия СМИ: Пер. с англ. В.В.Кулебы и Я.А.Лебедевка. – М.: Издательский дом «Вильяме», 2004. – 432 с. – Электронный ресурс. – Режим доступа к документу: http://yanko.lib.ru/books/smi/osnovu_vozdeystviya_smi.pdf 2. Гриценко О., Кривошея Г., Шкляр В. Основы теорії журналістської діяльності. – К., 2000. – 204 с. 3. Житарюк М.Г. Теорія та історія соціальних комунікацій: електронний посібник. – Вінниця, 2016. Режим доступу: http://tmk-ti-udpu.at.ua/_ld/0/43_TISK-TEZY-2016_.pdf 4. Журналістика: словник-довідник / авт.-уклад. І.Л. Михайлин. – К.: Академвидав, 2013. – 320 с. – (Серія “Nota bene”). 5. Здоровега В. Й. Теорія і методика журналістської творчості: підручник / Володимир Здоровега; 2-е вид., перероб. і допов. - Львів: ПАІС, 2004. – 268 с. 6. Лось Й.Д. Публіцистика й тенденції розвитку світу: посібник / Йосип Лось. – Львів: ПАІС, 2008. – 376 с. 7. Харрис Ричард. Теории массовой коммуникации // Психология массовых коммуникаций / 4-е международное издание. – Санкт-Петербург: «ПРАЙМ-ЕВРОЗНАК» - «Издательский дом НЕВА»; Москва: «ОЛМА-ПРЕСС» 2002. – Электронный ресурс. – Режим доступа к документу: http://evartist.narod.ru/text5/01.htm; http://rc-analitik.ru/file/%7B98be1636-782c-49c5-83f5-73ee2930b587%7D 8. Хрестоматія з теорії тексту масової комунікації [Текст] : навч. посіб. / уклад. Е. Г. Шестакова. – Донецьк : Норд-прес, 2009. – 283 с. 9. Шкляр М.Ф. Основы научных исследований: Учебн. пособ. для бак. / М.Ф.Шкляр. — М.: Издательско-торговая корпорация «Дашков и К», 2012. — 244 с.
Тривалість курсу	6,5 кредитів, 195 год. (денне), 75 год. (заочне)
Обсяг курсу	64 аудиторних годин на денному та 10 аудиторних годин на заочному навчанні. З них: 32 год. лекційних занять (денне), 10 лекційних занять (заочне), 32 год. практичних/семінарських занять. Самостійна робота – 131 год. (денне), 65 (заочне). Тижневе навантаження студента складає 4 год. аудиторних занять та 8 год. самостійної роботи на денному навчанні та 4 год. аудиторних занять та 4 год. самостійної роботи на заочному навчанні
Очікувані результати навчання	Завдання вивчення дисципліни полягають у тому, щоб ознайомити студентів з: а) основними й альтернативними концепціями теорії інформації; б) основними видами інформації; в) основними видами збору, опрацювання й поширення інформації в суспільстві відповідно до вимог чинного законодавства; г) функціонуванням масової інформації в суспільстві.

	<p>Студенти повинні знати:</p> <ul style="list-style-type: none"> • історію і тенденції розвитку масової інформації; • основні концепції теорії масової інформації; • закони й властивості інформації; • сутність масової інформації; • види інформації; • канали поширення інформації; • методи збору і розповсюдження інформації; • закони і підзаконні акти, які регулюють журналістську діяльність в Україні; • загальні характеристики аудиторії ЗМІ; • особливості, типи і види інформаційних процесів; • етичні норми та професійні стандарти роботи журналіста <p>Студенти повинні вміти:</p> <ul style="list-style-type: none"> • встановлювати відповідність інформації відповідно до видових характеристик; • встановлювати відповідність інформаційної діяльності згідно з законами України; • збирати, опрацьовувати й поширювати інформацію в межах чинного законодавства; • визначати цільову аудиторію; • аналізувати журналістські матеріали на відповідність професійним стандартам; • критично мислити; • давати експертні оцінки масовим комунікаціям сучасної України
Ключові слова	Теорія інформації, теорії журналістики, теорія масової комунікації, моделі журналістики
Формат курсу	Очний та заочний
Теми	Див. СХЕМУ КУРСУ, додану до силабуса
Підсумковий контроль, форма	Комбінований (письмовий та усний) залік за результатами роботи на семінарських та на основі контрольних і самостійних робіт (письмових модульних робіт).
Пререквізити	Для вивчення курсу студенти потребують базових знань з журналістскознавчих дисциплін, достатніх для сприйняття категоріального апарату бакалавра журналістики зі спеціальності 061
Навчальні методи та техніки під час викладання курсу	Лекції, консультування, дискусії Дебати (оксфордські, панельні, «за» і «проти»). Проблемно-пошукові диспути. Ситуативне моделювання. Техніки опрацювання дискусійних питань. Метод проектів і їх презентацій. Методи усного та письмового опитування.
Необхідне обладнання	Із урахуванням особливостей навчальної дисципліни. Вивчення курсу може не потребувати використання програмного забезпечення, крім загальнонавчаних програм і операційних систем, але ліпше, щоб аудиторії були обладнані проектором та електронною дошкою.

<p>Критерії оцінювання (окремо для кожного виду навчальної діяльності)</p>	<p>Оцінювання проводиться за 100-бальною шкалою. Бали нараховуються за наступним співвідношенням:</p> <ul style="list-style-type: none"> • усні відповіді на практичних/семінарських протягом семестру : 40% семестрової оцінки; максимальна кількість балів – 40. • контрольні заміри (модулі): двічі по 25% семестрової оцінки; максимальна кількість балів – 50. • відвідування лекційних занять: 10% семестрової оцінки. <p>Підсумкова максимальна кількість балів – 100.</p> <p>Оцінювання наукових есе (0-10 балів за кожне) – форма відпрацювання пропусків практичних занять і подальшого допуску до підсумкового оцінювання.</p> <p>Відпрацювання і консультування відбувається за графіком, затвердженим і оприлюдненим на кафедрі.</p> <p>Письмові роботи: Очікується, що студенти виконають декілька видів письмових робіт (доповідь та відкритий тест).</p> <p>Академічна доброчесність: Очікується, що студентські роботи будуть самостійними, оригінальними дослідженнями чи міркуваннями. Відсутність посилань на використані джерела, фабрикування джерел, списування, втручання в роботу інших авторів становлять приклади можливої академічної недоброчесності. Виявлення ознак академічної недоброчесності в письмовій роботі є підставою для її незарахування викладачем, незалежно від масштабів плагіату чи обману.</p> <p>Відвідування занять є важливою складовою навчання.</p> <p>Очікується, що всі студенти відвідають усі аудиторні заняття з курсу. Слухачі повинні інформувати викладача про неможливість відвідати заняття. У будь-якому випадку вони зобов'язані дотримуватися усіх строків, що визначені для виконання усіх видів письмових робіт, передбачених курсом.</p> <p>Література. Усю літературу, яку студенти не зможуть знайти самостійно, викладач надає виключно в освітніх цілях без права її передачі третім особам.</p> <p>Політика виставлення балів. Враховуються усі бали, набрані упродовж семестру (поточне тестування (контрольна), самостійна робота (доповідь) та бали за роботу на практичних і семінарських заняттях.</p> <p>При цьому обов'язково враховуються присутність на заняттях та активність студента під час практичного заняття; недопустимість пропусків та запізнь на заняття; користування мобільним телефоном, планшетом чи іншими мобільними пристроями під час заняття, якщо це не пов'язано з навчанням; списування та плагіат; несвоєчасне виконання поставленого завдання і т. ін.</p> <p>Жодні форми порушення академічної доброчесності не толеруються.</p>
---	--

**Питання до заліку чи
екзамену.**

Варіант-1

1. На відомому життєвому або мас-медійному прикладі проілюструйте взаємодію зовнішніх комунікацій із масовою комунікацією через опосередковану пасивну комунікацію.
2. На конкретному прикладі продемонструвати подібність пропагандистської, рекламної та PR-кампанії.
3. Порівняйте модель зміни джерела та модель легітимізації джерела на основі одного прикладу.
4. Продемонструйте близькість мас-медійного та літературного (мистецького) дискурсу
5. Поясніть, чому інформаційну, регулюючу і культурологічну функції прийнято вважати соціально значущими. Наведіть приклад (и).
6. Поясніть своє бачення інформації як субстанції і наведіть приклади, коли концепція субстанційності інформації виконує системоформуючу роль
7. Поясніть на конкретному мас-медійному прикладі, чому за моделлю інформаційного балансу діапазон «плюс 1 – мінус 1» - добре, а діапазони «плюс 1 – 0» або «0 – мінус 1» - погано.
8. *Це завдання групове, як редакційне завдання.* Поділившись на групи по 4-6 осіб, студенти-журналісти, опираючись на генезу теорій і концепцій свободи слова та журналістики (змістовий модуль 1 у посібнику М. Житарюка «Теорії та моделі масової інформації», пам'ятаючи місце і значення основних постатей, повинні підготувати концептуальну, аргументовану віртуальну розмову на тему «Віруси в контексті історії: від Середньовіччя до сучасності».

Варіант-2

1. На відомому життєвому або мас-медійному прикладі проілюструйте взаємодію зовнішніх комунікацій із масовою комунікацією через опосередковану активну комунікацію.
2. На конкретному прикладі продемонструвати відмінність пропагандистської, рекламної та PR-кампанії.
3. Порівняйте модель збільшеного впливу повідомлення та модель легітимізації джерела на основі одного прикладу.
4. Продемонструйте протилежність мас-медійного та літературного (мистецького) дискурсу
5. Подумайте, чи бувають обставини (якщо так, то які саме?), коли одна чи кілька з п'яти функцій масової комунікації, які окреслили французькі вчені Б. Катля й А. Каде, випадають з логічного ряду чи й зовсім не працюють. Відповідь аргументуйте й проілюструйте.
6. Поясніть своє бачення інформації як субстанції і наведіть приклади, коли концепція субстанційності інформації виконує системоруйнівну роль
7. Поясніть на конкретних мас-медійних прикладах різницю діапазонів «мінус 2 – плюс 2» та «мінус 3 – плюс 3» (за моделлю інформаційного балансу) та їхнє значення в конструюванні «порядку денного».
8. *Це завдання групове, як редакційне завдання.* Поділившись на групи по 4-6 осіб, студенти-журналісти,

опираючись на генезу теорій і концепцій свободи слова та журналістики (змістовий модуль 1 у посібнику М. Житарюка «Теорії та моделі масової інформації», пам'ятаючи місце і значення основних постатей, повинні підготувати концептуальну, аргументовану віртуальну розмову на тему «Війни та протистояння: уроки минулого та перспективи майбутнього».

Додаткові питання:

Знайдіть у сучасній мас-медійній практиці приклади збалансованості і незбалансованості. Обґрунтуйте свою оцінку.

Зробіть порівняльний аналіз сучасних російських моделей журналістики.

На матеріалі конкретного ЗМІ (обраного самостійно) виявіть активні і пасивні соціокультурні фактори, застосуйте структурно-позиційний інтегратор і побудуйте типологічну модель цього ЗМІ.

На основі опрацювання рекомендованої літератури підготуйте аргументи про те, що спільне в когнітивних теоріях і журналістиці.

Опишіть спільні та відмінні типологічні конфігуратори сучасної української та: а) німецької; б) польської; в) французької; г) скандинавської, г) американської, д) російської систем журналістики.

Проаналізуйте ЗМІ і виявіть рівень функціональної ефективності: а) «якісних», б) «бульварних» ЗМІ.

Проаналізуйте програму в електронному виданні (теле-, радіо-, інтернет-) з погляду вираження типологічних особливостей моделей комунікації.

Проаналізуйте тижневе друковане видання з погляду вираження типологічних особливостей моделей комунікації.

Проаналізуйте щоденне друковане видання з погляду вираження типологічних особливостей моделей комунікації.

Укладіть невелике досьє (з вирізок або сценарних планів) одновекторної і багатовекторної комунікації. Упорядкуйте його за таким принципом: а) пропаганда, б) суспільна відповідальність, в) необмеженість публічного висловлювання і визначте функціональні особливості кожної виділеної групи.

Змодельуйте типологічну структуру (модель) журналістики авторитарного типу.

Змодельуйте типологічну структуру (модель) журналістики тоталітарного типу.

Назвіть моделі масової комунікації, притаманні авторитарній системі журналістики. Обґрунтуйте відповідь.

Назвіть моделі масової комунікації, притаманні лібертарійській системі журналістики. Обґрунтуйте відповідь.

Назвіть моделі масової комунікації, притаманні соціально відповідальній системі журналістики. Обґрунтуйте відповідь.

Назвіть моделі масової комунікації, притаманні тоталітарній системі журналістики. Обґрунтуйте відповідь.

Обґрунтуйте складники, причини і способи подолання інформаційної периферійності з допомогою універсальної моделі журналістики.

Охарактеризуйте багатовекторну модель комунікації з погляду типології систем журналістики і їхнього функціонального вираження.

	<p>Охарактеризуйте одновекторну модель комунікації з погляду типології систем журналістики і їхнього функціонального вираження.</p> <p>Покажіть типологічні особливості моделей комунікації (за Д.МакКвейлом).</p> <p>Проілюструйте на свіжому мас-медійному прикладі балансово-дисбалансний діапазон «мінус 1 – плюс 1».</p> <p>Проілюструйте на свіжому мас-медійному прикладі балансово-дисбалансний діапазон «мінус 2 – плюс 2».</p> <p>Проілюструйте на свіжому мас-медійному прикладі балансово-дисбалансний діапазон «мінус 3 – плюс 3».</p> <p>Проілюструйте на свіжому мас-медійному прикладі балансово-дисбалансний діапазон «мінус 3 – 0».</p> <p>Проілюструйте на свіжому мас-медійному прикладі балансово-дисбалансний діапазон «0 – плюс 3».</p> <p>Проілюструйте на свіжому мас-медійному прикладі балансово-дисбалансний діапазон «мінус 1 – плюс 2».</p> <p>Суть і типологічні особливості рецепційних моделей комунікації.</p> <p>Суть і типологічні особливості трансмісійних моделей комунікації.</p> <p>Суть, типологічні особливості і порівняльні характеристики моделей ритуалу та привернення уваги.</p>
Опитування	Анкету-оцінку з метою оцінювання якості курсу може бути надано по завершенню курсу.

СХЕМА КУРСУ, АБО СТРУКТУРА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ «ТЕОРІЇ МАСОВОЇ ІНФОРМАЦІЇ»

Тиж. / дата / год.	Тема, план, короткі тези	Форма діяльності (заняття)* *лекція, самостійна, дискусія, групова робота)	Література. Ресурси в інтернеті	Завдання, год	Термін виконання
Змістовий модуль 1					
«ТЕОРІЯ МАСОВОЇ КОМУНІКАЦІЇ ТА ІНФОРМАЦІЇ: ГЕНЕЗА В СУСПІЛЬНИХ ПРОЦЕСАХ»					
1	Вступ. Огляд предметно-фахового апарату, літератури, формулювання завдань курсу	Лекції + диспут	Житарюк М.Г. Соціокультурна модель журналістики: традиції і новаторство: монографія / Мар'ян Житарюк. Львів: Простір-М, 2008. 416 с. Також в електронному вигляді: http://tmk-ti-vdpu.at.ua/ld/0/30_monograf_a5_cd.pdf Житарюк М. Г. Теорії та моделі масової інформації (Масова комунікація): навч.-метод. посібник. Львів: ЛНУ імені Івана	Опрацювати лекційний матеріал і рекомендовану лектором літературу	2 год.

			Франка, 2018. 244 с. Житарюк М.Г. Соціокультурна модель журналістики: традиції і новаторство: моногр. Львів, 2008. – 416 с. URL: https://tmk-ti-vdpu.at.ua/ld/0/30_monograf_a5_cd.pdf Див. також с. 3-4 цього силабусу		
2-3	Історичні концепції свободи слова і теорії журналістики. Генеza теорій і концепцій свободи слова. Авторитарна система журналістики. Лібертарійська система журналістики.	Лекція	Сиберт Ф., Шрамм У., Питерсон Т. Четыре теории прессы. – М., 1998. Ахмадулин Е. Краткий курс теории журналистики. – М. – Ростов н/Д, 2006. Мелещенко О.К., Чічановський А.А., Шкляр В.І. Інформація, інформаційний. Словник термінів і понять для журналістів і політологів. – К.: Грамота, 2007. – 72 с. Житарюк М.Г. Соціокультурна модель журналістики: традиції і новаторство: моногр. – Львів, 2008. – 416 с. Мильтон Дж. Ареопагитика // История печати: Антология. – М., 2001. Платон. Государство. Законы. Политик / Предисл. Е. И. Темнова. – М.: Мысль, 1998. – 798 с. Руссо Ж.-Ж. Об общественном договоре или принципы политического права. – М., 1938. Саламон Л. Всеобщая история прессы // История печати: антология. – М., 2001. Юмм Д. О свободе печати // Соч.: В 2 т. – Т.2. – М., 1964. Вейтлинг В. Гарантии гармонии и свободы. – М., 1962. Гегель Г.В.Ф. Философия права. – М., 1990. Гоббс Т. Левиафан, или материя, форма и власть государства церковного и гражданского // Избр. соч.: В 2 т. – Т.2. – М., 1991. К.Маркс и Ф.Энгельс о печати. Хрестоматия / Под ред. Гуревича С.М. – М., 1972.	Ідейно-теоретичні концепції свободи преси (абсолютної свободи – Дж.Мільтон, державного контролю – Платон, Т.Гобс, Дж.Лок, авторитарні – Ж.-Ж.Руссо, Г.Гегель, ліберальні – Д.Юм, Дж.Ераскін, Дж.Стюарт Міль, соціальні – В.Вейтлінг, К.Маркс, Ф.Енгельс, В.Ленін).	4 год.
2-3	Журналістика соціальної відповідальності. Тоталітарна (соціалістична) система журналістики. Прикладні соціокомунікативні теорії	Семінар-диступ			4 год.
4	Сучасні теорії масової інформації в порівняльних таблицях	Лекція	Мак-Квейл Д. Теорія масової комунікації. – Львів : Літопис, 2010. – 537 с. Свитич Л.	Вивчити сучасні теорії масової інформації	2 год.

4		Семінарське	Г. Социология журналистики: Учебное пособие. – М.: ИМПЭ им. А.С. Грибоедова, 2005. Кастельс М. Информационная эпоха. Экономика, общество и культура. – Москва, 2000.		2 год.
5	Соціальні комунікації як наука. Головні етапи розвитку теорії масової комунікації. Особливості виникнення й розвитку соціальних комунікації. Теорії і методи соціальної комунікації. Масова комунікація як соціальне явище. Підходи до розуміння сутності масової інформації. Розвиток сучасних теорій комунікації. Комунікаційні революції. Три головні етапи розвитку теорії масової комунікації	Лекція Практичне	Почепцов Г.Г. Теорія комунікації. – К., 1999. – С.26-27; Детальний виклад у статті В. Гемсона: Gamson W.A. The 1987 distinguished lecture: A constructionist approach to mass media and public opinion // Symbolic Interaction. – 1988. – Vol.11. - №2. – P.161-174. Платон. Государство. Законы. Политик / Предисл. Е. И. Темнова. – М.: Мысль, 1998. – 798 с., 1 л. портр. – (Из классического наследия). ISBN 5-244-00875-7 (С.383-687) // www.philosophy.ru, vvb.ru, platon.viv.ru, bookz.ru. Детальніше – в Додатку 1. Потятиник Б. В. Патогенный текст. – Львів, 1997.	Які особливості виникнення й розвитку соціальних комунікацій? Особливості «підшкірної» моделі комунікації. Особливості моделі мінімального ефекту. Особливості конструктивної моделі комунікації.	2 год. 2 год.
6	Типи, види і форми комунікацій. Різновиди комунікацій. Типи і види комунікації. Міжособистісна, спеціалізована та масова комунікація. Функції масової комунікації. Форми комунікації. Форми ділової комунікації. Реклама як модель, вид і канал комунікації. Мережа та структура соціальної комунікації	Лекція Практичне	Житарюк М. Г. Теорії та моделі масової інформації (Масова комунікація): навч.-метод. посібник. Львів: ЛНУ імені Івана Франка, 2018. 244 с. Житарюк Мар'ян. Соціокультурна модель журналістики: традиції і новаторство: Монографія. Львів: Простір-М, 2008. 416 с. Моисеева А.П. Основы теории коммуникации: Учебное пособие. – Томск, 2004. – 128 с. // http://window.edu.ru/resource/062/75062/files/teorcommur.pdf . Основы теории коммуникации (для студентов специальности «Связи с общественностью») / Сост.: Шпаковская С.В., Шпаковский В.О.: Электронный учебник. – Пенза, 2006. – 83 с. // http://window.edu.ru/resource/952/36952/files/stup178.pdf . Основы теории	Назвіть основні семіотичні моделі комунікації. Назвіть підходи обґрунтування типів комунікації. Назвіть способи впливу в міжособистісній комунікації. Назвіть та обґрунтуйте умови забезпечення ефективності комунікації. Назвіть характерні ознаки моделі соціального атомізму. Обґрунтуйте найбільш істотні рекомендації в міжособистісній комунікації для ефективного використання методу переконання..	2 год. 2 год.

			<p>коммуникации. Учебно-методическое пособие для студентов специальности 350400 «Связи с общественностью» / Сост. Жанна Владимировна Николаева. – Улан-Удэ: Восточно-Сибирский государственный технологический университет, 2004 – 274 с. // http://window.edu.ru/resource/938/18938/files/Mtdusc8.pdf. Партико З. В. Теорія масової інформації та комунікації: Навчальний посібник. Львів: Афіша, 2008. 292 с. Соколов А.В. Общая теория социальной коммуникации: Учеб. пособие. – СПб.: Михайлов, 2002. – 460 с.</p>		
7	<p>Комунікативні технології. Методи комунікативного аналізу. Пропаганда. Перфоманс. Паблік рілейшнз. Психотерапія. Політичні технології. Релігійні технології. Аналіз. Контент-аналіз. Прагматичний аналіз.</p>	<p>Лекція</p> <p>Семінарське, «круглий стіл»</p>	<p>Койт М., Бйім Х. Понятие коммуникативной стратегии в модели общения // Психологические проблемы познания действительности: Уч. зап. Тарт. ун-та. Тарту, 1988. Вып.793. Brown J.A.C. Techniques of persuasion. Harmondsworth, 1963. Es spricht der Fuhrer. Sigbert Mohn Verlag, 1966. S.268-286. Тарле Е. Печать во Франции при Наполеоне I. Пт., 1922. С.12. Почепцов Г. Вербальный і візуальний простір тоталітаризму // Філософська і соціологічна думка. 1993. №4; Почепцов Г. Час і простір у тоталітарній свідомості // Політологічні читання. 1993. №4; Почепцов Г. Міфологічний простір тоталітаризму // Філософська і соціологічна думка. 1993. №5. Es spricht der Fuhrer. Sigbert Mohn Verlag, 1966. S.268-286. Разворотнева С.В. Язык власти, власть языка // США: экономика, политика, идеология. 1993. №3. Блэк С. Паблік рілейшнз. Что это такое? М., 1990. Почепцов Г. Теорія комунікацій. – К., 1999. – С.116. Лотман</p>	<p>У чому різниця між пропагандою і паблік рілейшнз? Чи є щось спільне між перформансом та психотерапією? Яке значення релігійних і політичних технологій? Особливості контент-аналізу та прагматичного аналізу.</p>	<p>2 год.</p> <p>2 год.</p>

			Ю.М. Несколько мыслей о типологии культур // Языки культуры и проблемы переводимости. М., 1987. С.6. Eco U. Theory of semiotics. Bloomington, 1976. Holsti O.R. Content Analysis for the Social Sciences and Humanities. – Addison Westly, 1969; Budd R.W., Thorp R.R., Donahew L. Content Analysis of Communication. – N.Y., 1967.		
8	Специфічні моделі комунікації. Елементарна модель впливу. Біхейвористська (поведінкова) модель комунікації. Модель зміни джерела.	Лекція і дискусія	Wilcox D.L., Nolte L.W. Public Relations writing and media technique. – N.Y., 1995. – P.35. Jowett G.S., o'Donell V. Propaganda and persuasion. – Newbury Park, 1992.	Які особливості елементарної моделі впливу? Чим повчальна біхейвористська модель комунікації? Які позитивні й негативні аспекти застосування пропагандистських моделей комунікації?	2 год.
8	Модель легітимізації джерела. Модель збільшеного впливу повідомлення. Техніки пропагандистського аналізу	Практичне	Jowett G.S., o'Donell V. Propaganda and persuasion. Newbury Park, 1992. Поцепцов Г.Г. Теория и практика коммуникации. М., 1998; Поцепцов Г.Г. Информационные войны. Основы военно-коммуникативных исследований. К., 1999; Поцепцов Г.Г. Психологические/информационные операции. – К., 1999.		2 год.
9	Комунікативні дискурси в системі соціальної інформації. Множинність трактування поняття «дискурс». Різновиди комунікативних дискурсів	Лекція, дискусія	Дейл Т.А. ван. Язык. Познание. Коммуникация. – М., 1989. Discours de la method (Декарт Рене. Дискурс як метод). – 1637. Лингвистический энциклопедический словарь. – М., 1990. – С.136-137. Літературознавчий словник-довідник / Р. Т. Гром'як, Ю. І. Ковалів та ін. – К.: Академія, 1997. – С.201-202 (752 с.). International Encyclopedia of Linguistics: 4 vol. – New York; Oxford, 1992. – Vol. 1. – P.356-358 (Міжнародна лінгвістична енциклопедія: 4 т. – Нью-Йорк; Оксфорд, 1992. – Т.1. – С.356-358). Павличко Соломія. Теорія літератури. – К.: Основи, 2002. – С.34-36. Почепцов Г.Г. Теорія комунікацій. – 2-вид., доп. – К., 1999. – С.75-99. Фуко Мишель. Слова и	Опрацювати лекційні матеріали, рекомендовану літературу і статтю Ю. Ганошенка «Полісемія в літературознавчій термінології»	2 год.
9		Семінарське, міні-конференція			2 год.

			вещи. – М., 1977. – С.150, 282. Ганошенко Юрій. Полісемія в літературознавчій термінології // http://web.znu.edu.ua/99/1-article.php?item=29		
10	Функціональність масової інформації. Міжособистісна, спеціалізована та масова комунікація. Функції масової комунікації. Суть масової комунікації. Масова аудиторія. Поняття «маса». ЗМК. ЗМІ.	Лекція	Землянова Л. Коммуникативистика и средства информации: Англо-русский толковый словарь концепций и терминов. – М.: Изд-во Моск. ун-та, 2004. – 416 с. Різун В. В. Маси. К., 2003, 118 с. http://journlib.univ.kiev.ua/Mass.pdf . Соколов А.В. Общая теория социальной коммуникации: Учеб. пособие. – СПб.: Михайлов, 2002. – 460 с. Шарков Ф.И. Основы теории коммуникации: Учебник. – М.: Издательский Дом «Социальные отношения», изд-во «Перспектива», 2002. – 246 с. Квіт С. Масові комунікації: підручник. – К.: Вид. дім «Киево-Могилянська академія», 2008. – 206 с. Шкляр В. Соціокультурні та політичні моделі журналістики // Українська журналістика в контексті світової: Зб. наук. праць. – Вип.5. – К., 2001. – С.5-9.	Визначте соціально значущі функції міжособистісної комунікації. Дайте визначення соціальної комунікації. Назвіть загальні умови забезпечення функціонування масової комунікації. Обґрунтуйте ступінь структурованості в різних формах міжособистісної комунікації. Охарактеризуйте міжособистісну комунікацію. Перелічіть основні характеристики і функції масової комунікації. Пов'яжіть «інтереси комунікантів» та «успішність комунікації», виявіть зв'язок. Поясніть значення комунікації як інструменту реалізації функції управління. Поясніть особливості міжособистісної комунікації в малих групах. Поясніть процес сприйняття і його роль в міжособистісній комунікації. Поясніть, чому рекламу можна розглядати як модель, вид і канал комунікації. Поясніть, як мотиваційні	2 год.
10	Мережа та структура соціальної комунікації. Функції соціальної інформації. Багатоканальність масової комунікації. Функції та характеристики масової комунікації...	Контрольна модульна робота			2 год.

				теорії пояснюють суть і функції міжособистісної комунікації. Поясність, як слід розуміти мотиви й завдання комунікації в теорії мовної діяльності.	
Змістовий модуль 2					
«СУЧАСНІ ІНФОРМАЦІЙНІ КОНЦЕПЦІЇ ТА МОДЕЛІ КОМУНІКАЦІЙ»					
11	Гене́за теорій масових і соціальних комунікацій та інформації в ХХ-ХХІ століттях. Масова комунікація як соціальне явище (теорія Макса Вебера), проблеми масової комунікації. Нова комунікаційна стратегія. Теорія масового суспільства (Герберт Блумер). Фашизм як теорія. Критична теорія (Франкфуртська школа). Теорія гегемонії масової комунікації. Теорія егалітарної масової комунікації або модель рівних можливостей. Комунікативістика. Структурний функціоналізм. Деконструкціоналізм. Соціономіка. Концепція вільного потоку інформації. Бірмінгемська школа. Методологічний колективізм. Культурологічна теорія комунікації. Теорії некоммунікації. Теорія «інформаційного суспільства». Теорія комунікативної компетентності. Теорія мінімального пізнання.	Лекція	Герберт Мак-Люен // https://ru.wikipedia.org/wiki/%D0%9C%D0%B0%D0%BA%D0%BB%D1%8E%D1%8D%D0%BD,%D0%9C%D0%B0%D1%80%D1%88%D0%B0%D0%BB%D0%BB . Мозаїчна культура Абрагама Моля // https://ru.wikipedia.org/wiki/%D0%9C%D0%BE%D0%B7%D0%B0%D0%B8%D1%87%D0%BD%D0%B0%D1%8F_%D0%BA%D1%83%D0%BB%D1%8C%D1%82%D1%83%D1%80%D0%B0 Адорно Т. Авторитарная личность. – М., 1997. Стюарт Холл // http://essuir.sumdu.edu.ua/bitstream/123456789/29490/1/Kuznesova_Aksiologiya.pdf . - С.242. Брайант Дженнингз, Томпсон Сузан. Основы воздействия СМИ: Пер. с англ. В.В.Кулебы и Я.А.Лебеде́нка. – М.: Издательский дом "Вильямс", 2004. – 432 с. – Электронный ресурс. – Режим доступа к документу: http://yanko.lib.ru/books/smi/osnovu_vozdeystviya_smi.pdf . Житарюк М.Г. Соціокультурна модель журналістики: традиції і новаторство: моногр. – Львів, 2008. – 416 с. // http://ztnmi.ucoz.ru/_ld/0/33_monograf_a5_cd.pdf Мак-Квейл Д. Теорія масової комунікації. – Львів : Літопис, 2010. – 537	Розкрийте поняття «спілкування», «комунікація», «соціальна комунікація», «мовна діяльність». Які базові складові соціальної комунікації? Що більшою мірою становить основу комунікації: мова, конструкція, система, мовні сигнали? Які теорії комунікації та інформації найбільше вплинули на формування сучасної теорії комунікації?	2 год. 2 год.

			с.		
12	Інформація, інформаційність у системах клонування та творення масової інформації. Поняття інформації. Інформаційні системи. Інформаційний обмін у комунікативних системах. Інформація як основний елемент комунікативних систем. Структура інформації. Інформатизація управління. Форми і види інформації.	Лекція	Shannon Claude E. The Mathematical Theory of Communication / Claude E. Shannon, Warren Weaver. – Univ. of Illinois Press, 1963. Ахмадулин Е. Понятийно-терминологический словарь // Краткий курс теории журналистики. – М. – Ростов н/Д, 2006. – С.240. Дейк Т.А. ван. Язык. Познание. Коммуникация / Ван Т.А.Дейк. – М., 1989. Житарюк М.Г. Соціокультурна модель журналістики: традиції і новаторство: моногр. / Мар'ян Георгійович Житарюк. – Львів, 2008. – 416 с. Лотман Ю.М. Культура и взрыв / Ю.М.Лотман. – М., 1992. Мелещенко О.К., Чічановський А.А., Шкляр В.І. Інформація, інформаційний. Словник термінів і понять для журналістів і політологів. – К.: Грамота, 2007. – 72 с. Партико З. В. Теорія масової інформації та комунікації: Навчальний посібник. Львів: Афіша, 2008. 292 с. Потятиник Б.В. Соціологія масової комунікації / Борис Володимирович Потятиник. – Львів, 2002.	Як відрізняється інформація за формами і видами? Яка структура інформації? Чи актуальна модель «людина – інформація – комунікація»? Якщо так, то чим саме?	2 год.
12		Семінарське			2 год.
13	Субстанційна природа інформації. Концепція субстанційності інформації. Найпростіша модель інформаційних взаємодій. Внутрі- та міжоб'єктні інформаційні взаємодії. Головні фактори, притаманні інформаційним взаємодіям. Визначення інформації та дезінформації з погляду етичних категорій. Важливість розуміння інформації як субстанції для автора (журналіста), ЗМІ, суспільства.	Лекція	Федик О. Журналістський текст: спроба національно-онтологічної характеристики. – К.: МНК ВО, 1992. – 100 с. Claude E. Shannon, Warren Weaver. The Mathematical Theory of Communication. Univ. of Illinois Press, 1963. Турчин В.Ф. Феномен науки. Кибернетический подход к эволюции. – М.: Наука, 1993. Редько В.Г. Лекции по эволюционной кибернетике // www.keldysh.ru/BioCyber/Lectures/Lectures 15. Колмогоров А.Н. Три подхода к определению понятия «количество информации» // www.kolmogorov.pms.ru/books/3podhoda.p	Виявіть наявність і відсутність генетичних властивостей інформації в довільних журналістських текстах. Охарактеризуйте національно-світоглядну публіцистику з погляду дотримання та ігнорування етичного конфігуратора субстанційності. Роль генетичної інформації в реалізації моделі національно-світоглядної журналістики.	2 год.
13		Семінар-диспут			2 год.

			df. Корогодін В.І. Інформація і феномен життя. – Пущино, 1991. Рєпін В.С. Молекулярна інформація: миф или реальность // www.science.ng.ru/polemics/2000-03-02 . Янковський Станіслав. Концепції загальної теорії інформації // www.nt.ru/tp/ng/oti03.htm . Лазутіна Г.В. Основи творчої діяльності журналістів. – М., 2006. – С.25-28.		
14-15 14	Західні моделі журналістики і масової комунікації. Модель процесу масової комунікації Вілбура Шрамма. Соціологічна модель Джона та Матильди Райлі. Соціальна модель М. де Флера. Психологічна модель Герберта Малєцкі. Суспільно-культурна модель А.Тудора. Найпростіша комунікативна модель. Пентада Гарольда Ласвелла, лінійна модель Шеннона-Вівера, комунікаційна модель професора Вілбура Шрамма, Кібернетична модель Норберта Віннера, соціологічна модель Джона і Матильди Райлі. Канали комунікації. Модель Джорджа Герберта. Модель «інформаційних прислужників» Курта Левіна. Модель комунікації Теодора Ньюкома. Модель Вєстлі – МакЛіна. Циркуляційні моделі: Герберта Малєцкі, Елізабет Андерс, Лорін Стаатс і Роберт Бостром. Двоступенева (або ж багатоступенева) модель комунікації. Мозаїчна модель Л. Бейкера. Спиральна модель Френка Дєніса. Реклама як модель, вид і канал комунікації	Лекція Практичне	Житарюк М.Г. Соціокультурна модель журналістики: традиції і новаторство. – Львів, 2008. – 416 с.; Житарюк М.Г. Теорії та моделі масової інформації: навч.-метод. посібник. – Львів: ЛНУ імені Івана Франка, 2018. Модель Д. Берло та ряд інших комунікативних моделей подано у лекції: http://www.shkaminski.com/Classes/Handouts/Communication%20Models.htm та у виданні: С. David Mortensen, Communication: The Study of Human Communication (New York: McGraw-Hill Book Co., 1972), Chapter 2, “Communication Models” // https://ru.scribd.com/doc/239301992/Communication-Models .	Назвіть відмінності між лінійними і нєлінійними моделями комунікації. Назвіть особливості класичної лінійної моделі комунікації. Назвіть найпростіші моделі комунікації. Назвіть ознаки циркулярної моделі комунікації. Обґрунтуйте основні ознаки об’ємних комунікацій. Охарактеризуйте основні гомогенні моделі комунікації. Поясніть, як здійснюється комунікація в двоступєневих моделях	3 год. 2 год.
15-16	Радянські, російські й українські	Лекція	Житарюк М.Г. Соціокультурна модель	Осмыслити моделі масової	3 год.

15	<p>моделі журналістики і масової комунікації. Соціологічні моделі А. Алексеєва. Соціологічна модель М. Лаурістін. Соціально-психологічна модель Ю. Воронцова. Модель телевізійної журналістики Е. Багірова Модель журналістики Є. Прохорова. Онтологічна модель системи масової інформації Є. Ахмадуліна. Лінгвосоціальна модель журналістського твору Віри Богуславської та Ігоря Богуславського. Конфігураційна модель журналістського тексту В. Шкляра. Системний конфігуратор аргумента (В. Шкляр). Різновиди аргументації в журналістиці (В. Здоровега). Системний конфігуратор ідеї (В. Шкляр). Системний конфігуратор проблеми (В. Шкляр). Лінгвосоціокультурні моделі Ольги Федик. Інформаційно-інтерпретаційна модель відображення. Модель ефективності журналістики. Українська універсальна модель журналістики (М. Житарюк). Типологічна модель сучасної журналістики України (М. Житарюк). Модель інформаційного балансу</p>	Практичне	<p>журналістики: традиції і новаторство: монографія / Мар'ян Житарюк. Львів: Простір-М, 2008. 416 с. Також в електронному вигляді: http://tmk-ti-vdpu.at.ua/_ld/0/30_monograf_a5_cd.pdf Житарюк М.Г. Теорії та моделі масової інформації (Масова комунікація): навч. посібн.: електронний посібник. Львів: ЛНУ імені Івана Франка, 2015. 220 с. . Режим доступу: http://modeli-mi.ucoz.ua/load/ Здоровега В. Й. Теорія і методика журналістської творчості: підручник / Володимир Здоровега; 2-е вид., перероб. і допов. - Львів: ПАІС, 2004. 268 с. Лось Й.Д. Публіцистика й тенденції розвитку світу: посібник / Йосип Лось. Львів: ПАІС, 2008. 376 с. Михайлин І. Л. Журналістська освіта і наука: підручник / І. Л. Михайлин. Суми: Університетська книга, 2009. 336 с.</p>	комунікації та журналістики в контексті західного, радянського (російського) та українського досвіду.	2 год.
16	Модульна контрольна робота	Практичне	На матеріалах змістового модуля 2		2 год.

Підготував проф. М. Г. Житарюк